

Mál nr. 282/2010

**M
og
vátryggingafélagi X v/ slysátryggingar launþega.**

Ágreiningur um tilkynningu um kröfu um bætur vegna vinnuslyss þann 18.2.2008

Gögn.

1. Málskot, móttakið 15.9.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags 11.10.2010.

Málsatvik.

M slasaðist í vinnuslysi þann 18.2.2008, er hún rann á hálu gólfi og féll á vinstri öxl og andlit. M leitaði samdægurs til læknis. Við skoðun þá var hún mjög aum í og við axlarliðinn. Ekkert var að sjá á höfði og ekki áberandi verkir þar. Röntgenmynd sem tekin var af öxlinni sýndi ekki nein merki um beináverka og hún virtist vera í axlarliðnum. Talin var þörf á langvinnri meðferð sjúkráþjálfara. Hóf M sjúkráþjálfun nokkru síðar og mun hafa farið í nokkur skipti, en fannst það ekki vera að gera mikið gagn svo hún hætti.

M leitaði til gigtarlæknis. Í beiðni hans um sjúkráþjálfun, dags. 18.8.2009, kemur fram að M hafi verið slæm af verkjum í a.m.k. 5 ár, en þá hafi hún fyrst leitað til hans vegna vefjagigtareinkenna. Er beiðnin var gerð hafi M verið slæm af verkjum í hálsi og herðum og fram í hendur. Er hún hóf sjúkráþjálfunarmeðferðina 19.11.2009 var hún með stöðugan verk á vinstra herðasvæði og niður með vinstra herðablaði.

Þann 9.2.2010 fór M í segulómrannsókn af hálshrygg að beiðni heimilislæknis síns. Í beiðni hans kemur fram að M hafi tveimur árum áður runnið til á gólfi og skolið illa framan á vinstri öxl og rekið höfuðið vinstra megin í gólfið. Eftir slysið hafi hún verið slæm af verkjum í hálsi og með höfuðverk. Einnig hafi verið verkir og hreyfiskerðing í vinstri öxl. Engar framfarir hafi orðið hjá sjúkráþjálfara.

Með matsgerð læknis, sem er ódagsett en stimpluð um móttöku á skrifstofu lögmanns M þann 19.4.2010, var varanleg læknisfræðileg örorka M af völdum slyssins metin 16% og tímabundin örorka 100% frá 18.2.2008 til 7.3.2008. Í matsgerðinni kemur fram að gengið sé út frá að M hafi dottið, hlotið högg á vinstri öxl og högg vinstra megin á höfuð. Slíkt höfuðhögg orsaki sjálfkrafa álag á háls. Taldi matsmaður að M hafi í umræddu slysi hlotið tognun á háls og vinstri öxl sem enn valdi óþægindum. M hafi í allmörg ár haft vefjagigt sem þó hafi ekki verið verulega hindrandi. Ekki sé frekari bata að vænta og tímabært sé að meta afleiðingar slyssins.

M hefur krafist bóta úr slysátryggingu launþega sem vinnuveitandi hennar hafði keypt hjá vátryggingafélaginu X. Var það gert með tölvuskeyti lögmanns tjónþola til X þann 20.1.2010. X hefur hafnað bótaskyldu úr vátryggingunni þar sem eins árs tilkynningarfrestur samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi verið liðinn er tilkynningin barst því.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 glatar sá rétti til bóta samkvæmt slysátryggingu ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún (þ.e. krafan) er reist á. Eins og mál þetta liggur fyrir verður við það miðað að M krefjist einungis bóta fyrir varanlegar afleiðingar slyssins. Við mat á því hvort M hafi glatað rétti til bóta á grundvelli téðs lagaákvæðis verður að líta til þess hvað hún vissi um þau atvik, sem bótakrafa hennar er reist á, ári áður en X var tilkynnt um tjónið, þ.e. þann 20.1.2009. Samkvæmt því sem

fyrir liggur um lækni meðferð M og heilsufar hennar á því tímamarki virðist sem um hlé hafi verið að ræða á lækni meðferð uns hún leitaði til gigtarlæknis í ágúst 2009 og fór svo í sjúkrabjálfun í framhaldi af því um tveimur mánuðum síðar. Af gögnum málsins verður ekki ráðið með neinni vissu að M hafi vitað ári áður en tilkynnt var um slysið til X að það myndi hafa varanlegar afleiðingar í för með sér. Því verður ekki litið svo á að M hafi glatað rétti til bóta fyrir varanlega örorku, þegar tilkynning um tjónið barst X þann 20.1.2010.

Niðurstaða.

M hefur ekki glatað rétti til bóta vegna varanlegrar örorku úr slysaftryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 26. október 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.